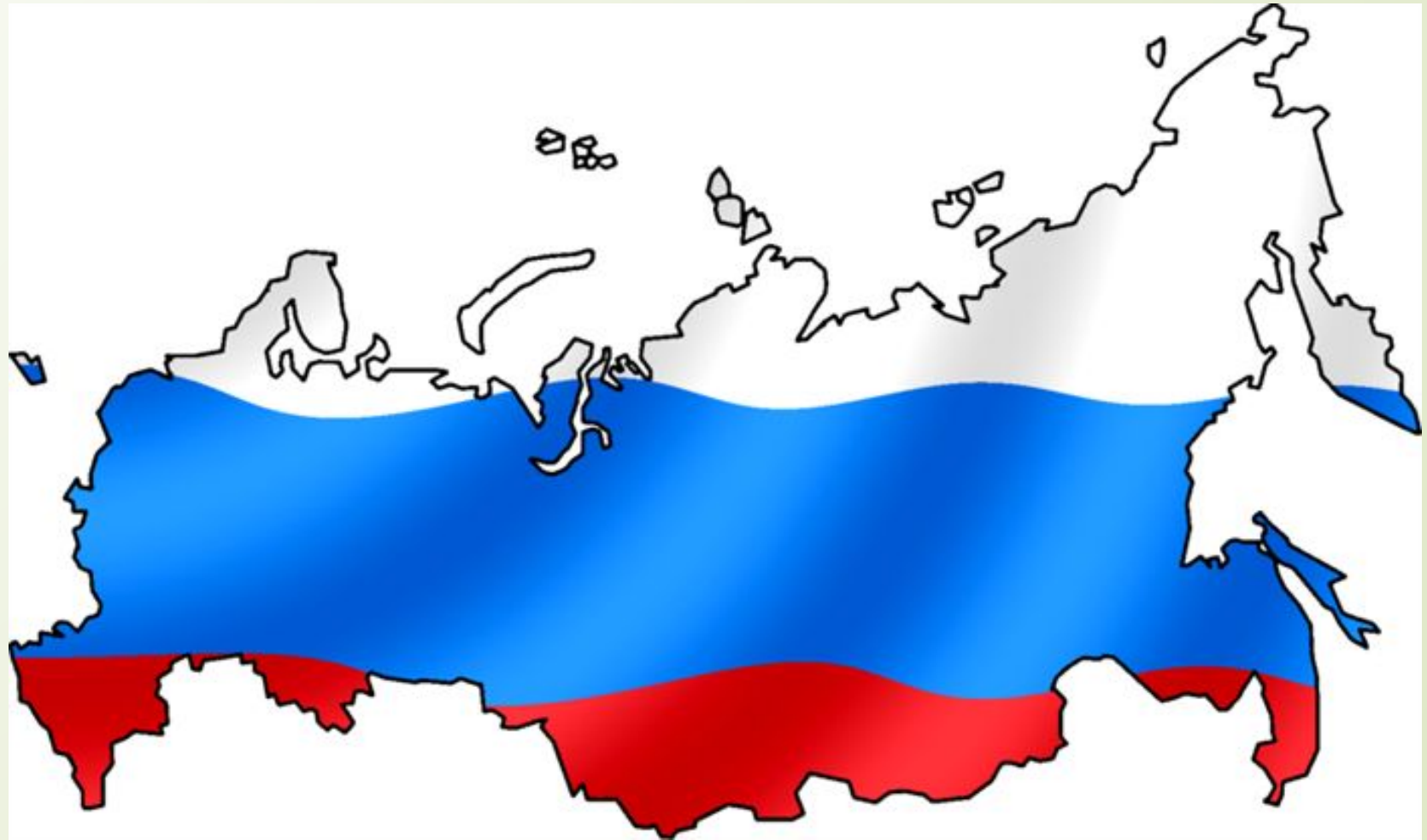

Визначні місця Росії

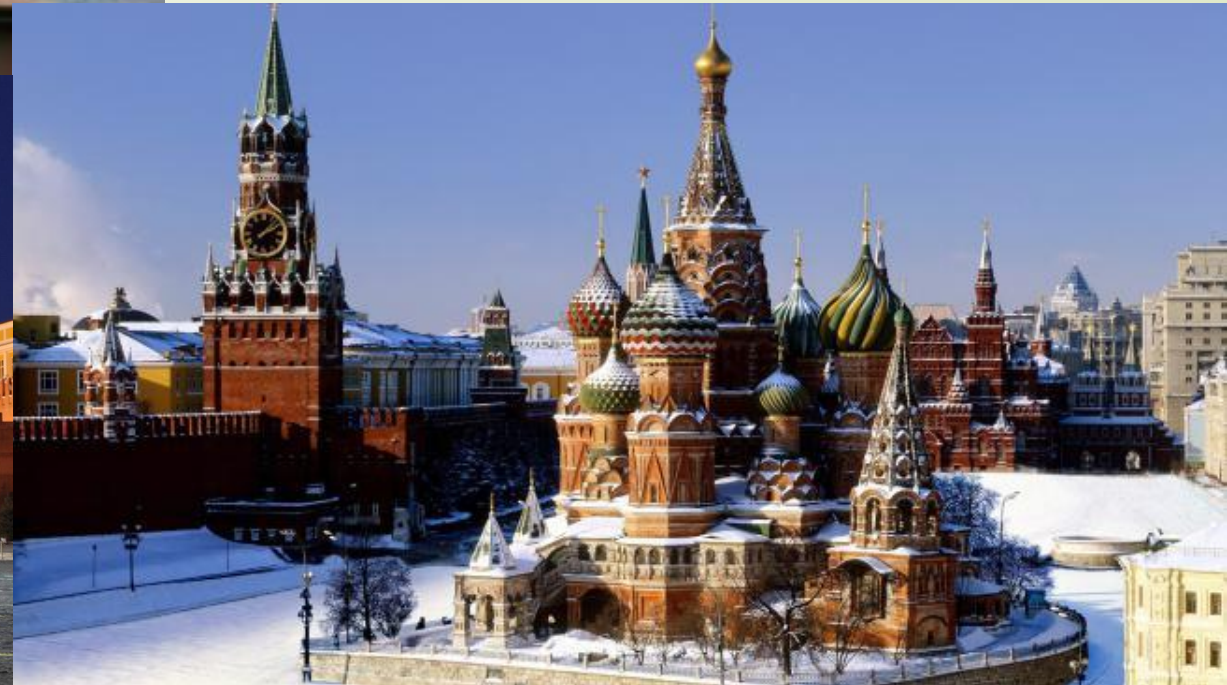
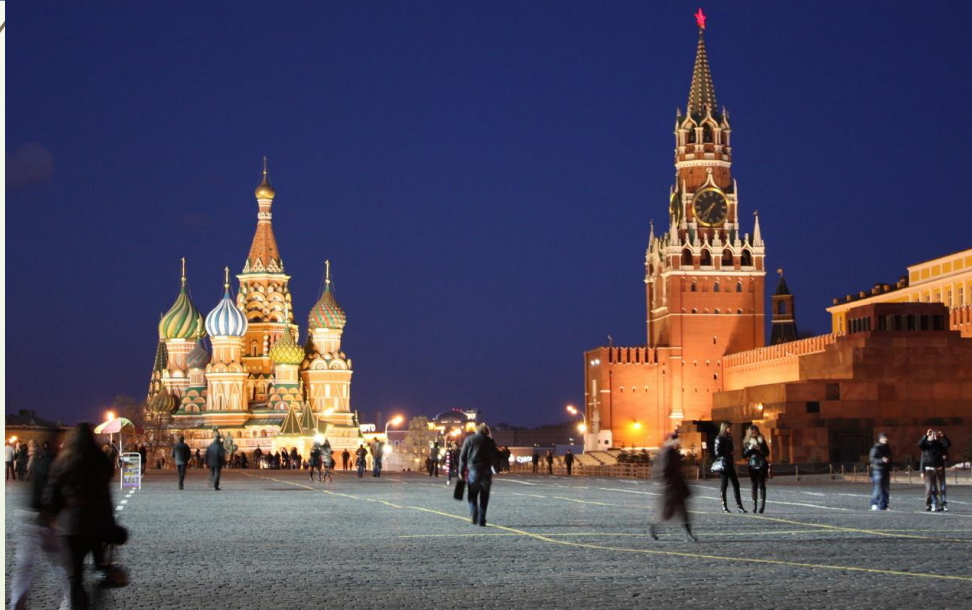
Красна площа!

Ще в давні часи біля східної стіни Кремля з'явилася площа, де шуміла жвава торгівля. У XVI столітті вона називалася Троїцькою - по церкві св. Трійці, що стояла на місці собору Василя Блаженного. У середні століття тут часто палахкотіли пожежі, тому було у площі й інша назва - «Пожежа». З середини XVII століття її стали називати «Червоною», що в давньоруській мові означало «красива».

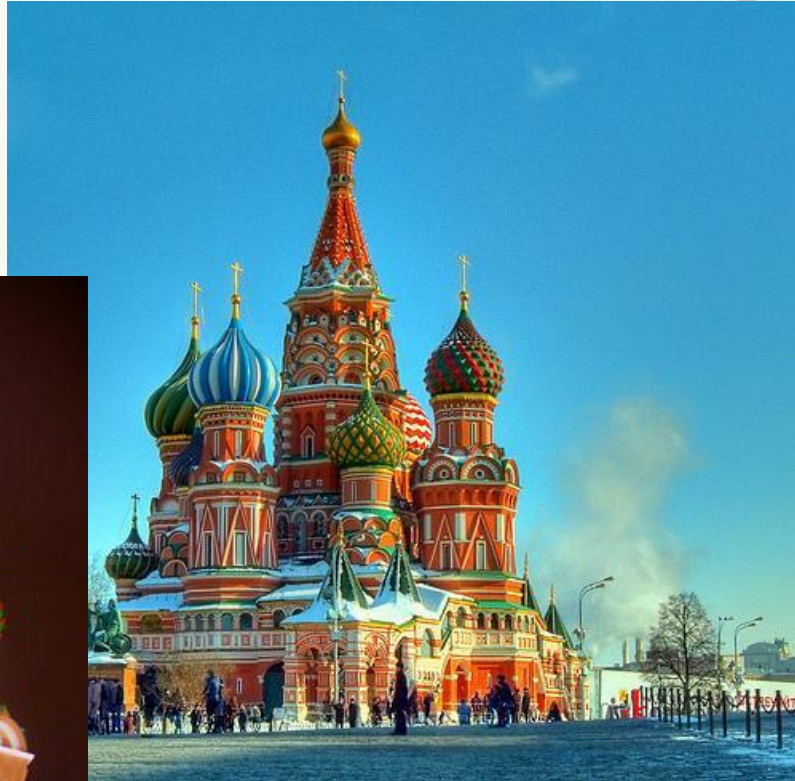

Червона площа завжди була головною площею Москви. Після революції Червона площа зберегла своє значення, ставши головною площею нової держави. У Кремлівській стіні був побудований Мавзолей Леніна, який зробив площа ідейним центром червоної Москви.

Покровский собор

- побудований в середині XVI століття за указом Івана Грозного на честь взяття Казанського ханства, частини колишньої Золотої Орди. Престол центрального намету освячений в ім'я Покрова Богородиці, і собор повністю став називатися храмом Покрова Божої Матері, що на Рву. (Маленька північно-східна церква Василя Блаженного, пізніше побудована на могилі шанованого в Москві юродивого, дала потім всьому храму інше, більш поширена назва - собор Василя Блаженного). Храм Покрова Божої Матері на Червоній площі (Собор Василя Блаженного) Престол в честь Покрова Богородиці розміщений в центральному шатровом храмі, який об'єднує інші глави, як би збираючи їх навколо себе. Це символізує верховенство, заступництво і заступництво Божої Матері над всією Церквою Христовою і над Руською землею. Шатер в російській храмостворителстві символізує покров, яка з глибокої давнини зводилася над священним місцем у знак його богохранимої і святості.

Пам'ятник Мініну і Пожарському

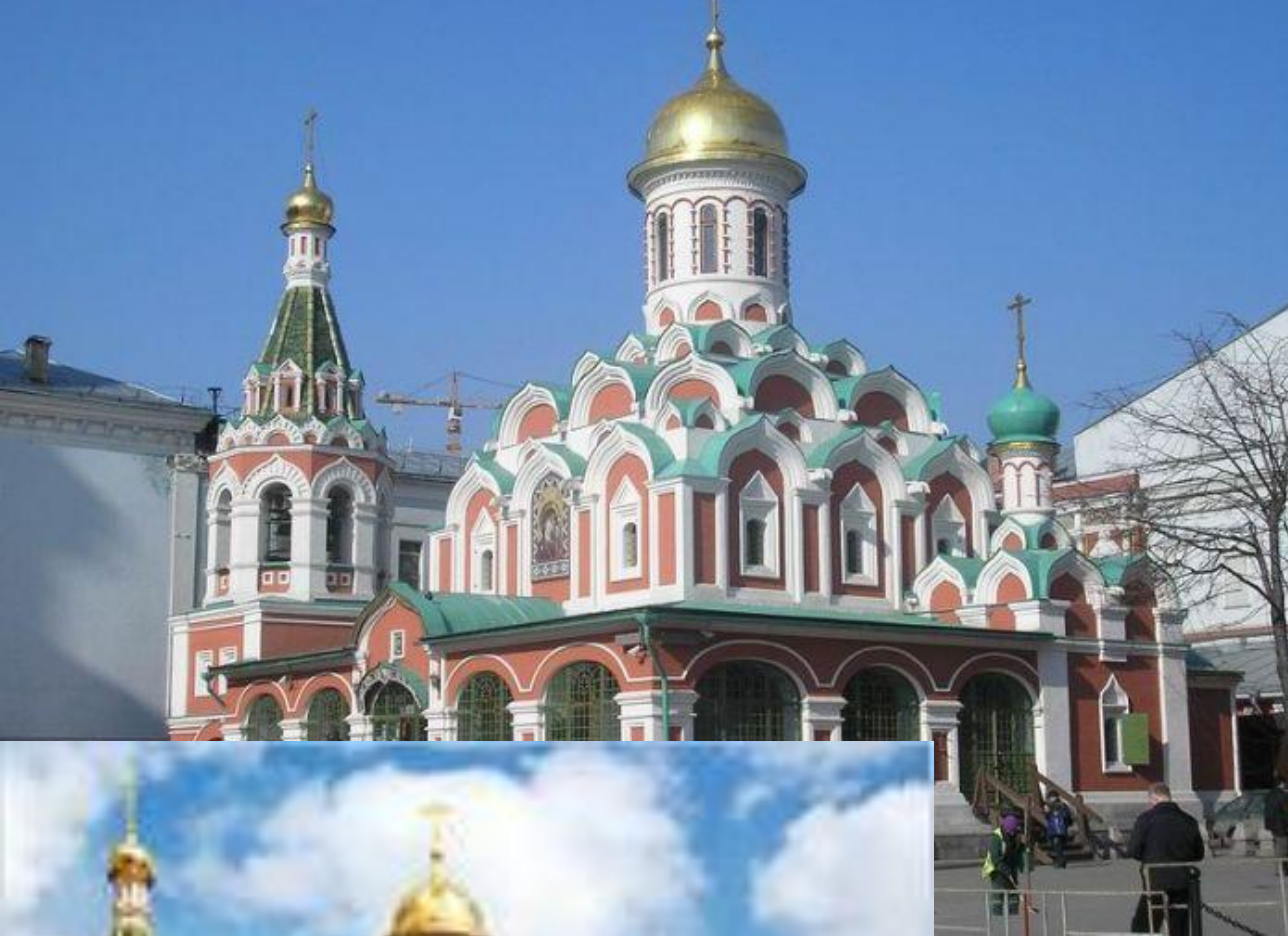
керівникам народного ополчення 1612 року, був споруджений на Червоній площі в 1818 році за проектом скульптора І. Мартоса. На одному з барельєфів пам'ятника зображено, як за призовом Мініна нижегородські громадяни ведуть своїх синів для загального озброєння, а на іншому - втеча поляків з Кремля і переслідування їх російськими воїнами. На постаменті пам'ятника підпис: «Громадянину Мініну і князю Пожарському - Вдячна Росія». До 1936 року пам'ятник стояв у центрі Червоній площі, і Мінін символічно вказував Пожарському на зайнятий поляками московський Кремль, закликаючи до його звільнення. Після будівництва мавзолею пам'ятник виявився прямо навпроти нього, і заклично-войовничий жест Мініна ставав дуже двозначним, до того ж пам'ятник став заважати демонстраціям. У той час лунали заклики знищити його, але потім пам'ятник перенесли до собору Василя Блаженного.

Мавзолей Леніна

Мавзолей був побудований на Червоній площі в січні 1924 року для збереження тіла Леніна. Назва походить від усипальниці карійського царя Мавсола, спорудженої в Галікарнасі в Малій Азії в IV столітті до н.е. Труну з тілом Леніна був привезений з Горок 23 січня і встановлений для прощання в Колонній залі Будинку Союзів. У ту ж ніч архітектор А.В. Щусєв отримав урядове завдання спроектувати і побудувати біля Кремлівської стіни тимчасовий мавзолей до похорону Леніна, які були призначені на 27 січня. Щусєв довго бродив по Червоній площі, і на світанку проект першого дерев'яного мавзолею був готовий - у формі невеликого куба (символ вічності) висотою в три метри і на три метри в глибину. Тіло Леніна з відкритим обличчям було покладено в скляний саркофаг, повз якого по кілька годин на день проходили тисячі людей, турбуючи спокій померлого.

Казанський

собор - перший з відновлених в пострадянський час в Москві храмів. Він був побудований у другій чверті XVII століття на честь Казанської ікони Божої Матері в подяку за позбавлення Росії від польсько- литовських загарбників в 1612 році і в пам'ять загиблих російських воїнів . Казанська ікона Божої Матері - одна з найбільш шанованих в Москві. Вона була знайдена в Казані 8 липня 1579 : за легендою , дев'ятирічна дівчинка Матрона тричі бачила у сні Пресвяту Богородицю , яка вказувала їй місце під руїнами будинку , де знаходився її чудотворний образ. Дівчинка розповіла про це бачення місцевому священику Єрмолай , та ікона дійсно була знайдена у вказаному місці.

Воскресенські ворота з Іверської каплицею

Воскресенські ворота з Іверської каплицею Каплиця Іверської ікони Божої Матері у Воскресенських воріт завжди була самої шанованої московської святинею. Існує легенда, що під час иконоборческих гонінь у Візантії цю ікону пронизав списом в праву щоку один з воїнів-іконоборців, і з неї відразу ж потекла кров. Кровоточива рана так і залишилася на лику Богородиці. Відтоді ікону стали почитати як чудотворну, і Іверську Богоматір завжди зображують з невеликою ранкою на лику.